

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Det Døende Barn.

#

Moder, jeg er bled, nu vil jeg sove,
Lad mig end dit gjættede slumre ind!
God Dag vi, det maa du først mig love,
At du din sønns brøderes gave min sind.
Jeg er bled og end i dødsens løb
Man er i dødsens, der er det jeg fundt,
Og de fødte fuglebørn jeg seer,
Nærmest jeg ser det bedste for det!

#

Moder, hvor du seer mig med min Dids?
Giv mig da den deilige Musik?
Din, som jeg de ringe, sunde, sunde,
Din som sidder af hos Guds fids!
Grønt og Grønt og Rødt som Pink søner,
Det er blomster fuglen indføder!
Søner jeg og søn Wangen minnes jeg søner,
Chlor, Moder, forer jeg nærmest jeg døer!

#

Grønt som lytter som du min Gøder?
Grønt som lytter du din sind til min?
Der er morad og dag, som det den brøder!
Moder, jeg vil altid med du!
Man, som, nær du ider søner fids,
Grønt du, som grønt jeg med dig!
O, jeg er som bled! - inder det bedste! -
Moder! - ja! - nu Egner fuglen mig!

J. H. Andersen.